

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 261/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti F., spol. s r. o., so sídlom B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob 223/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti F., spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2008 doručená sťažnosť spoločnosti F., spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob 223/07.

Zo sťažnosti a jej z príloh vyplýva, že sťažovateľka 30. mája 2007 podala na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi Z., s. r. o., na sumu

3 006 180,50 Sk. Okresný súd vyzval 7. augusta 2007 sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľka zaslala okresnému súdu 15. augusta 2007 návrh na zmenu návrhu na začatie konania, v ktorom zmenila uplatňovanú sumu na 1 537 650 Sk. V ten istý deň sťažovateľka zaplatila súdny poplatok. Predmetná vec bola vedená na okresnom súde pod sp. zn. 8 Rob 223/07.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že od podania návrhu „*uplynula neprimerane dlhá doba, požiadali sme listom zo dňa 28.11.2008 o zdôvodnenie, prečo nebol vydaný platobný rozkaz, nakoľko bol zaplatený aj súdny poplatok vo výške 92 259,3 Sk na účet Okresného súdu Senica, avšak do dnešného dňa nám nebol platobný rozkaz vydaný. Toto sme dali na vedomie predsedkyni OS Senica.*

Obrátili sme sa preto so sťažnosťou na priesťahy v konaní na predsedu Krajského súdu v Trnave, ako nadriadený orgán, pričom sme túto našu sťažnosť dali na vedomie aj Ministerstvu spravodlivosti SR. Reakciou bola odpoveď predsedníčky Okresného súdu v Senici zo dňa 15.01.2008 (...), v ktorej sa nám ospravedlnila za vzniknutú situáciu a prisľúbila skorú nápravu. Napriek tomu do dnešného dňa nedošlo k vydaniu platobného rozkazu, resp. vykonaniu iného úkonu zo strany súdu a to aj napriek urgenciám a navzdory faktu, že od podania návrhu na príslušný súd uplynulo viac než 8 mesiacov.“

Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu v namietanom konaní boli porušené jej základné práva zaručené v čl. 46. ods. 1 a čl. 48. ods. 2 ústavy a v čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob 223/07 porušil jej základné práva podľa čl. 46. ods. 1 a čl. 48. ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných priesťahov a zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

1. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prierahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prierahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny), nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že napadnuté konanie pred okresným súdom trvalo od jeho začatia (30. máj 2007) až do doručenia sťažnosti ústavnému súdu (12. februára 2008) viac ako 8 mesiacov, pričom však treba brať do úvahy, že okresný súd 7. augusta 2007 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, ktorá ho zaplatila 15. augusta 2007 a súčasne doručila okresnému súdu aj zmenu návrhu na začatie konania. Ústavný súd tiež zistil, že okresný súd opätovne vyzýval sťažovateľku na doplatenie časti súdneho poplatku aj 17. januára 2008.

Ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania pred okresným súdom v danej veci, ako aj obdobie jeho nečinnosti nepredstavujú v daných okolnostiach takú

intenzitu, ktorá by mohla zasiahnuť do základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 38 ods. 2 listiny.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že na okresnom súde zistil (úradný záznam z 24. apríla 2008), že namietané konanie je od 22. februára 2008 vedené pod sp. zn. 8 Cb 32/08 a vo veci bol nariadený termín pojednávania na 2. jún 2008. Ústavný súd tiež zistil, že toto pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania a nový termín pojednávania zatiaľ nie je určený (úradný záznam z 25. augusta 2008).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovateľka v sťažnosti namietala, že postupom okresného súdu v predmetnom konaní bolo porušené aj jej základné právo zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny. Podľa vyjadrenia sťažovateľky k porušeniu označených práv došlo tým, že „*nemá prístup k nezávislému a nestrannému súdu*“, pričom uvedené tvrdenie sťažovateľka v sťažnosti neodôvodnila.

Účelom čl. 46 ods. 1 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 36 ods. 1 listiny) je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane a k súdu ako k orgánu verejnej moci, ktorý vykonáva súdnu moc podľa čl. 142 ústavy. Základné právo zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy umožňuje každému, aby sa po splnení predpokladov ustanovených zákonom stal účastníkom súdneho konania. Ak fyzická osoba alebo právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú. K odňatiu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny by podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu došlo vtedy, pokiaľ by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a pokiaľ by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (PL. ÚS 139/02, I. ÚS 22/03, I. ÚS 52/03).

Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci okresný súd koná, čo vyplýva aj z obsahu sťažnosti a jej príloh, tvrdenie sťažovateľky, že jej bol omietnutý prístup k nezávislému a nestrannému súdu, ústavný súd považuje za zjavne neopodstatnené a v dôsledku tohto odmietol aj sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a podľa čl. 36 ods. 1 listiny ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré v nej sťažovateľka nastolila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2008